

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 38: Forslag til lov om offentlige betalinger m.v. Af finansministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 9/10 2003. Første behandling 23/10 2003. Betænkning 27/11 2003. Anden behandling 9/12 2003. Tillægsbetænkning 15/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 104 stemmer.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af lovforslag nr. L 6: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ændring af reglerne om tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring og styrket indsats mod ægteskaber, der indgås mod eget ønske).
Af integrationsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 8/10 2003. Første behandling 22/10 2003. Betænkning 9/12 2003. Første del af anden behandling 11/12 2003. Tilføjelse til betænkningen 12/12 2003. Anden behandling 16/12 2003).

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Jeg gør opmærksom på, at der af integrationsministeren den 18/12 2003 er stillet 1 ændringsforslag, som ikke er opført på dagsordenen.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Sophie Hæstorp Andersen (S):
Selv om dette selvfølgelig er en debat, der handler om ændringsforslaget, bliver jeg nødt til kort at indlede med baggrunden for, at vi har en tred-

jebehandling her i dag, og hvorfor vi støtter det ændringsforslag, som kommer her i dag.

Socialdemokratiet har indgået et forlig med regeringen om at støtte en række lempelser i udlændingeloven. Det er et forlig, vi står ved, også selv om vi forudser, at der om lidt vil komme en del debat om det.

Baggrunden for det forlig, vi indgik med regeringen midt i september, og det ændringsforslag, vi skal stemme om om lidt, handler nemlig om at lempe den meget stramme lovgivning, som blev vedtaget af regeringen og Dansk Folkeparti sidste år på udlændingeområdet.

For os har det drejet sig om at løse de uhenigtsmæssigheder, der er ved det nuværende tilknytningskrav i udlændingeloven, at måltrette indsatsen mod tvangsægteskaber ved at fokusere på de aldersgrupper, hvor det er sværest at stå imod familiens pres, og finde en praktisk løsning på nogle reelle problemer. Og det at finde en praktisk løsning på nogle reelle problemer er grunden til, at vi har været stærkt medvirkende til, at der er kommet et ændringsforslag her i dag, og at vi støtter det.

Socialdemokraterne stemte ikke for regeringens udlændingepolitik sidste år, men vi har hele tiden støttet indsatsen for at forhindre tvangsægteskaber i form af indførelsen af en 24-års-regel og et tilknytningskrav.

Det er vores opfattelse, at reglerne forhindrer, at helt unge mennesker tvinges til at gifte sig med en slægtning. Reglerne er samtidig et signal om, at traditionen for at hente en ægtefælle i forældrenes eller bedsteforældrenes hjemland modarbejder integrationen i det danske samfund.

Kl. 15.35

Vi har dog hele tiden ment, at tilknytningskravet blev håndteret dårligt og ramte for mange. Vi blev hen over sommeren bekræftet af utallige avisartikler om og breve fra udlandsdanske, som ikke kunne vende hjem med en ægtefælle, fordi de havde mistet tilknytningen til Danmark efter en årrække i udlandet. Derfor krævede vi, at ministeren lempede tilknytningskravet.

Med det oprindelige forlig, udvalgsarbejdet og de seneste dages forhandlinger om L 6, har Socialdemokraterne opnået følgende: At mennesker, som har været danske statsborgere i 28 år, eller som har levet i Danmark i 28 år, ikke længe skal leve op til tilknytningskravet, hvis de ønsker at få familiesammenført en ægtefælle – en klar lempelse; at adoptanter, der blev adopteret, før de fyldte 6 år og ved den lejlighed fik ind-

fødsret, heller ikke længere skal leve op til tilknytningskravet, hvis de ønsker at få familiesammenført en ægtefælle; igen en klar lempelse og noget, der ikke var medtaget i den tidligere udlændingelov.

Dermed har vi medvirket til at indføre lempelser i udlændingeloven, som vil hjælpe mange mennesker, der af den ene eller den anden grund har mistet tilknytningen til Danmark, og som ønsker at få en ægtefælle familiesammenført til Danmark.

Et hjørne af lovforslaget har imidlertid påkaldt sig utrolig stor opmærksomhed, hvilket også er årsagen til det ændringsforslag, der skal debatteres nu her ved tredjebehandlingen.

Før og under udvalgsarbejdet med loven har Socialdemokraterne således modtaget flere henvendelser fra adoptionsselskaber og forældre til adopterede. Det har vi generelt været glade for, for i arbejdet med lovforslaget, L 6, blev vi tidligt opmærksomme på, at adopterede ikke automatisk fik samme glæde af lempelsen i tilknytningskravet, som danskfødte børn gør. Skæringssalderen for adoptanter har været til debat under udvalgsarbejdet og her i salen og er i sidste time blevet ændret til 6 år frem for 4 år, i hvert fald såfremt, hvad vi forventer, dette ændringsforslag vil blive vedtaget.

Forløbet af argumentationen bag vores opbakning til først at kræve 4-års-regelen, og nu i dag, hvor vi støtter fremsættelsen af en 6-års-regel for fritagelse af adoptanter, er vigtigt.

For det første var Socialdemokraterne de første til under udvalgsarbejdet at påpege det generelle problem for adoptanter og er blevet hørt af de andre forligspartier.

For det andet er det os, der har foreslået ministeren at fritage alle, der er adopteret gennem et bureau, og vi har modtaget det svar, at denne fritagelse ville kunne udnyttes.

For det tredje har vi rettet en forespørgsel til integrationsministeren for at finde ud, om en 7- eller en 12-års-grænse ville være mere rimelig, og har fået det svar, at det ville stille sent adopterede adoptanter bedre end andre statsborgere, som er kommet til landet i en yngre alder, eller som har været bosiddende uden for Danmark i løbet af deres opvækst i forbindelse med forældres arbejde eller lignende.

For det fjerde har vi senest henvendt os med forslag om, at alle anonyme adoptanter fritages, men vi ønsker ikke at presse yderligere på, for vi vil også gerne have, at det forlig, vi har indgået, kan holdes. Det er, hvad vi har bidraget med.

Man kan spørge, hvad de partier, der om lidt vil indtage talerstolen og angribe Socialdemokraternes holdning i denne her sag, har bidraget med i form af konkrete forslag, der rent faktisk har kunnet samle et flertal i Folketinget.

Mener man, at det havde været bedre at overlade den nuværende lovgivning til sig selv på trods af dens mange uretfærdigheder? Mener man, at det havde været bedre, at Socialdemokraterne havde trukket sig helt ud, så vi nu vedtog en lov, hvor adoptanter slet ikke nævnes og slet ikke opnår nogen som helst lempelser?

Konklusionen er altså, at Socialdemokraterne forudså en række problemer med regeringens udlændingelov, og de viste sig at være rigtige. Det gjorde vi sidste år, da vi ikke stemte for udlændingeloven.

Vi har forsøgt med alle midler at hjælpe en ret stor gruppe udlandsdanskere, som har haft problemer med at opfylde tilknytningskravet, og har opnået et forlig med regeringen om at lempe reglerne.

Vi har kæmpet for adoptanterne, som ikke var friholdt i det oprindelige forslag, og har til sidst fået dem, der er adopteret, før de er fyldt 6 år, med ind under lempelsen i tilknytningskravet.

For de menneskers skyld har vi tænkt os at stå ved det forlig, vi indgik i efteråret, og vi har også tænkt os at stemme for det sidste ændringsforslag, som vi har været stærke medfribrikanter af, os, der har været med til at sikre, at der nu også sker en lempelse for adoptanter i denne her lovgivning.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er nu en række ønsker om korte bemærkninger til fru Sophie Hæstorp Andersen til drøftelsen af ændringsforslaget.

Det er først fru Anne Baastrup og derefter fru Elsebeth Gerner Nielsen, og så har jeg fru Bodil Kornbek og hr. Søren Søndergaard i den rækkefølge.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Under andenbehandlingen stillede jeg en lang række spørgsmål til Socialdemokraternes ordfører netop omkring det foregående ændringsforslag med de 4 år, hvor man nu har forandret det til, at barnet ligestilles, hvis det er 6 år. Og det er selvfølgelig bedre, end hvis det er 4 år.

Jeg vil så godt høre, om fru Sophie Hæstorp Andersen nu kan besvare de spørgsmål, som fru Sophie Hæstorp Andersen ikke kunne besvare tidligere.

Har fru Sophie Hæstorp Andersen fået at vide, hvad Justitsministeriets indstilling til det her indgreb i hele adoptionslovgivningen er? Har fru Sophie Hæstorp Andersen en holdning til adoptionsorganisationernes bekymring omkring donorlande, der klart tager afstand fra at sende børn til lande, hvor der sker diskrimination af adopterede børn? Har fru Sophie Hæstorp Andersen et godt eksempel, som vi alle kan forstå, på, hvordan man kan omgå adoptionslovgivningen og tvinge en familiesammenføring igennem?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg kan forstå, at fru Sophie Hæstorp Andersen er fantastisk stolt af at have været med til at lave den her lovgivning, fordi der ikke er grænser for alt det, Socialdemokratiet har opnået. Man har bl.a. opnået at diskriminere biologiske børn og adoptivbørn. Jeg må sige, at det er en flot kamp, Socialdemokratiet her har kæmpet.

Jeg vil gerne vide, hvad det er for et hul i adoptionslovgivningen, der skal lukkes med det her forslag. Jeg vil gerne have nogle eksempler på, hvordan adoptionslovgivningen misbruges. Hvad er det for et hul, der skal lukkes?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Det skurrer en lille smule i mine ører, når jeg hører Socialdemokratiets ordfører sige, at man virkelig kæmper for lempelser i udlændingeloven. Ja, man skal høre meget.

Men hvilken argumentation er der for, at man nu siger 6 år og ikke længere 4 år? Jeg er med på, at der kan være tale om en forbedring fra 4 til 6 år, men hvorfor skal der i det hele taget være den her aldersgrænse? Det burde være vigtigt at sige, at adoptivbørn jo ligestilles med biologiske børn, at det er det, man sådan set vil kæmpe for, og ikke kæmpe for en diskrimination inden for lovgivningens rammer. Det synes jeg er et stort problem. Så hvad er den saglige begrundelse for at sige, at det nu er 6 år?

Først var der ingen aldersgrænse. Der havde man slet ikke taget adoptivbørn med i sine betragtninger. Det var der utrolig mange partier der under førstebehandlingen gjorde opmærksom på. Dernæst bliver det 4 år, og nu er det alt-

så 6 år. Hvad er den saglige og faglige begrundelse for, at det nu er 6 år, og at man i det hele taget accepterer, at der er den diskrimination?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil godt sige det, så der ikke er nogen tvivl om det: Vi har ansvaret for, at der er kommet ændringer på bordet i det her forlig. Vi har ansvaret for, at det har været muligt at diskutere adoptanters forhold i forhold til udlændingeloven, og vi vil gerne stå ved det ansvar, men vi vil ikke tage ansvaret, når vi får at vide, at Justitsministeriet er med inde over. Når vi får at vide, at man selvfølgelig løbende holder sig orienteret, så går vi også ud fra, at embedsværket i Integrationsministeriet gør det, og så stoler vi selvfølgelig på deres oplysninger. De ordførere, der har været heroppe, har haft lige så gode muligheder for at stille spørgsmål til den sag i udvalget, som vi har.

Derudover vil jeg sige, at det ikke er os, der indfører en diskrimination i lovgivningen. Diskriminationen indtrådte i virkeligheden allerede, da man indførte udlændingelovgivningens sidste år. Det, vi har gjort, er, at påpege problemstillingen med adoptanter i forhold til, at man ønskede at lave nogle lempelser for en lang række danskere. Vi ville godt have, at adoptanterne blev taget med. Det opnåede vi, og vi har været med til, at der nu kommer en aldersgrænse. Det var det bedst mulige, vi kunne opnå på den her måde. Derfor skal det ikke være en undskyldning for ikke at gøre det bedre for nogen, at man ikke kan gøre det godt for alle.

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu blev jeg en lille smule forvirret af at høre den socialdemokratiske ordfører, især når jeg prøvede at huske på, hvad den socialdemokratiske ordfører sagde ved anden behandling, for ved anden behandling var det meget noget med at forhindre misbrug osv. Det var det, der var årsagen til, at Socialdemokratiet var med.

Nu hørte jeg en socialdemokratisk ordfører, som meget mere snakkede om, at man hele tiden havde været kritisk over for den lovgivning, og det, som man gjorde nu, var sådan set at reparere på den lovgivning.

O.k., jeg er lidt forvirret, men lad os bare tage udgangspunkt i, at det er det sidste, der er det rigtige. Dét er Socialdemokratiets formål. Fint!

Det forstår jeg godt. Sådan opererer vi også i Enhedslisten. Vi er også med til at stemme for selv små forbedringer, selv om de ikke er så store, som vi ønsker.

Men jeg har bare ét spørgsmål. Når nu ønsket er at reparere på lovgivningen og gøre den bedre og undtage adoptanterne, betyder det så, at hvis vi får et nyt flertal herinde i Folketinget, så er Socialdemokratiet ikke bundet af denne her regel om 6 år? Kan Socialdemokratiet så umiddelbart være med til at afskaffe enhver form for diskrimination af adoptanterne? Betyder det det?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne gøre fru Sophie Hæstorp Andersen opmærksom på, at Justitsministeriet *ikke* har været inde over denne her del om adoption. Jeg har spurgt ministeren, om Justitsministeriet har været inde over forslaget, og bedt om at få et høringssvar oversendt, og ministeren har svaret, at Justitsministeriet fremsatte nogle mundtlige bemærkninger, da lovforslaget *oprindeligt* blev fremlagt. Det er i sig selv underligt, og det vil jeg vende tilbage til, at det kun er mundtlige bemærkninger, der bliver afgivet i forbindelse med sådan et forslag.

Med andre ord er der overhovedet ingen faglig vurdering af det her, kan jeg sige til fru Sophie Hæstorp Andersen, i hvert fald ikke fra ministeriets side, og derfor vil jeg gerne vide: Hvad er det for en faglighed, som Socialdemokratiet støtter sig til her? Hvad er det, der gør, at Socialdemokratiet er kommet frem til, at børn, der nu adopteres efter det fyldte 6. år, er farlige, at de udgør en potentiel fare for det danske samfund? Hvordan er man kommet frem til det?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Som jeg også var inde på i min første kommentar, er der selvfølgelig tale om en forbedring, når man siger fra 4 år til 6 år, og det erkender jeg naturligtvis. Jeg hører også ordføreren for Socialdemokratiet sige, at det er det bedst mulige, man har været inde omkring i forligningsforhandlingerne osv. Det er det.

Men så må jeg selvfølgelig også spørge: Når der på et tidspunkt kommer et andet flertal, vil man så være med til at fjerne den diskrimination, der rent faktisk ligger nu med de 6 år? Vil man arbejde målrettet for, at det er noget af det første, man naturligtvis vil tage hånd om, så den

diskrimination imellem adoptivbørn og biologiske børn, simpelt hen bliver fjernet? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Socialdemokratiets politik er, at vi arbejder for, at man undgår tvangsægteskaber i Danmark, og at man sørger for at hjælpe en lang række unge med anden etnisk baggrund. I det lys vil vi også vurdere udlændingeloven i fremtiden, når vi skal lave ændringer. Men det er klart, at de ting, jeg har skitseret her i dag, som vi søgte at opnå forlig om, også vil være til en snak senere hen, når der er andre flertal. Sådan er det.

Så vil jeg godt sige, at de ordførere, der har været på talerstolen her, ikke behøver at være enige i, at vi har opnået et godt forlig. Det havde jeg sådan set ikke nogen forventning om at de ville, når jeg også har medvirket til andenbehandling og førstebehandling; men det var altså det, der var opnåeligt for Socialdemokraterne.

Uden vores medvirken i det her forlig var der blevet færre lempelser. Grænsen var ikke blevet 28 år for udlandsdanskere. Lempelserne var ikke kommet ind for adoptanter. Så er det, vi siger, at vi godt ville holde fast i et princip, når vi reelt kunne se, at det kunne blive til skade for nogle andre, hvis vi blev helt væk fra det her, og det er derfor, vi stadig væk er her.

Fjerde næstformand (Margrete Aukén):

Så er det fru Anne Bastrup og derefter hr. Søren Søndergaard og fru Bodil Kornbek.

KL 15.50

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg bad fru Sophie Hæstorp Andersen om et eksempel, hvoraf det tydeligt fremgår, at man omgår adoptionslovgivningen, og at det er det hul i adoptionslovgivningen, som fru Sophie Hæstorp Andersen og Socialdemokraterne har ønsket at lukke. Jeg vil meget gerne have et eksempel.

Jeg kender to piger, som nu er 15-16 år. De kom til Danmark fra Haiti som 7-årig hénholdsvis 9-årig. En tilbagevenden til Haiti er fuldstændig udelukket for dem, men de kunne godt tænke sig at komme ud at rejse, og det kunne også være, de blev forelskede. For dem betyder den her lovgivning reelt, at de ikke kan stifte familie i Danmark, før de er hénholdsvis 35 og 33

år. Det tror jeg at de vil opleve som lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Men jeg vil gerne have et eksempel på, hvordan man kan omgå adoptionslovgivningen ved ikke at lave det her?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår, at der ikke er indgået noget forlig mellem Socialdemokratiet, regeringspartierne og Dansk Folkeparti, som binder Socialdemokratiet. Det er kun en aftale, der varer frem til, at Socialdemokratiet kan finde et bedre flertal. Det ser jeg frem til at Dansk Folkeparti og regeringen bekræfter.

Det er strålende nok, for så kan vi jo føre den diskussion, som er meget interessant ikke mindst på basis af opinionsundersøgelserne, der hedder, hvad det egentlig er Socialdemokratiet ønsker. Da det jo er rimelig klart, at der efter næste valg kommer et andet flertal, hvor der er mulighed for, hvis Socialdemokratiet vil, at fjerne diskriminationen af adoptanter, så er det enkle spørgsmål: Vil Socialdemokratiet være med til efter næste valg at fjerne diskriminationen af adoptanter? Ja eller nej.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Bodil Kornbek, og det er tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Nu fik vi også lidt ind med tvangsægteskaber. Jeg har måske lidt svært ved at se, hvilken sammenhæng der er mellem adoptivbørn og tvangsægteskaber, men o.k.

Jeg vil bare gerne have det eksakt, helt tydeligt og klart, så der ikke skal bestå nogen tvivl om det: Er Socialdemokratiet interesseret i, når der kommer et andet flertal, at afskaffe den diskrimination, der rent faktisk er, når vi taler om adoptivbørn? Vil man gøre det, når der er et andet flertal? Det er da noget af det, vi i hvert fald gerne vil lægge stemmer til at ændre præcis på det her område.

Vil Socialdemokratiet det? Er det virkelig det, de godt kunne tænke sig? Er det deres ønske? Vil de også i en eventuel valgkamp kunne gå frem og sige, at selvfølgelig ønsker de ikke den diskrimination, der ligger her, den vil de selvfølgelig modarbejde, de har bare lige nu p.t. været sådan inde på, at de kan forbedre nogle ting,

men i bund og grund er det en diskrimination, som de gerne vil ændre?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nu får fru Sophie Hæstorp Andersen lov til at svare, og derefter får ministeren ordet. Han har bedt om det. Men der er jo altså stadig nogle, der har korte bemærkninger til gode, nej, ikke til gode, tilovers.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes stadig væk, der er nogle klare misforståelser i det, der bliver spurgt om. Den nuværende udlændingelovgivning er meget stram. Det medfører, at nogle mennesker har meget svært ved at leve op til tilknytningskravet, og det drejer sig bl.a. om nogle af de mennesker, som fru Anne Baastrup nævner i sin tale. Socialdemokratiet er derfor indgået i nogle forhandlinger. Vi har presset på for at få lov til at diskutere med regeringen, hvordan vi kunne lempe for udenlandsdanskere og mange andre, bl.a. det eksempel, som kommer her, og vi er nået til lige nu, at vi har et forlig, som hjælper hen ad vejen.

Det har vi ment var bedre end at efterlade udlændingeloven, som den ser ud i dag. Hen ad vejen er vi også blevet opmærksom på, at hvis vi skulle lempe for flere, så var der også nogle, der var adoptanter, og dem ville vi også gerne have med. Der er vi nået så langt som til, at vi har fået ministeren til at komme med et ændringsforslag, der betyder, at alle adoptanter, der er kommet til landet og har fået dansk indfødsret inden det 6. år, nu også accepteres, som om de faktisk var opvokset fra barnsben af her i landet. Det skal ses på den måde, og det mener vi er en klar forbedring.

Når fru Bodil Kornbek siger, at det er en forbedring, at vi nu har et ændringsforslag i dag, der hedder 6 år, så må fru Bodil Kornbek også anerkende, at det også var en klar forbedring, vi lavede, da vi gik fra 0 til 4 år, og at det var en forbedring, der ikke var kommet uden Socialdemokraternes hjælp. Det synes jeg man skal anerkende frem for alene at være sur.

Kl. 15.55

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg har yderligere korte bemærkninger til fru Sophie Hæstorp Andersen, men nu får integrationsministeren ordet.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Når man hører debatten, må man jo få det indtryk, at vi her taler om stramninger, at vi taler om at stoppe huller, og at vi taler om at gøre indgreb i adoptionslovgivningen. Det gør vi ikke, det, vi taler om, er udelukkende lempelser, lempelser i to omgange, som jeg skal vende tilbage til.

Vi diskriminerer ikke, vi fjerner diskrimination, hvis man endelig vil stille det op på den måde. Diskussionen handler om, hvorvidt vi skal lempe for alle, eller rettere sagt, lovforslaget handler om at lempe for alle.

Diskussionen står om, hvorvidt vi derudover skal foretage en særlig lempelse for adopterede, og her går aftalen ud på, at vi lemper for 95 pct. af alle adopterede; de får altså en særlig lempelse ud over den generelle lempelse. Diskussionen står om, hvorvidt de sidste 5 pct., der som adopterede er kommet til Danmark efter 6-årsalderen, også skulle have haft den særlige lempelse.

Det hele handler om lempelser, der er en lempelse for alle og en særlig lempelse for adopterede. Diskussionen står om, hvorvidt det skulle have været 100 pct. eller kun 95 pct. af de adopterede, som skal have den særlige lempelse.

Hvorfor så ikke tage de sidste 5 pct. med? Låd os se på et eksempel: To piger på 12 år, der sidder ved siden af hinanden i en skole. Den ene kom hertil som spæd sammen med sine forældre, den anden blev adopteret af sin onkel og tante eller af nogle andre for 2 år siden. Det ville jo ikke være rimeligt, at den sidste, som kom for 2 år siden, blev stillet langt bedre end den første, som kom hertil allerede som spæd.

Det, jeg prøver at sige, er, at hvis vi vil fjerne det, som bliver opfattet som en urimelighed, nemlig at hvis man er under en vis alder, så får man en anden stilling, end hvis man er over en vis alder, så indfører vi en endnu mere urimelig forskel på dem, som er kommet hertil som små med deres forældre, og dem, som bliver adopteret i en langt senere alder.

Hvis vi altså fjerner det, som nogle ser som en urimelighed over for de sidste 5 pct. af de adopterede, så opstår der en endnu større urimelighed over for de utallige, der kommer hertil som små sammen med deres forældre. Disse sidste 5 pct., som er kommet hertil som større børn, får også en lempelse, nemlig den lempelse, som alle får. Der er jo ingen, der bliver stillet dårligere her, alle bliver stillet bedre, men adopterede får

altså en ekstra bedre stilling sammenlignet med hidtil.

Så vil jeg til sidst sige, at debatten jo altså sættes i relief af, at det endnu ikke har været muligt at finde et eneste eksempel på en adopteret person, som i praksis ville få fordel af, at man tog de sidste 5 pct. med. Ikke ét eksempel!

Hvis man skulle konstruere et eksempel, så skulle det være en udlandsdanser, der i sin tid blev adopteret som 20-årig eller 10-årig, som har været gift og derefter bosat i en længere periode i et ikke-EU-land og har fundet ægtefællen dér, og som derefter kommer tilbage i en forholdsvis ung alder og ikke kan få sin ægtefælle med tilbage. Undskyld, men det eksempel tror jeg ikke findes, og jeg tror ikke, at vi nogen sinde vil opleve det.

Kl. 16.00

Vi har derhjemme noget, som mine børn morer sig meget over, nemlig at vi somme tider spiller kort med tænkte kort. Hvis et kort er væk, så kan man jo bare tænke sig til det. Altså her drøfter vi tænkte problemer, som det er usandsynligt nogen sinde vil opstå. Der er syv hvis'er, der skal opfyldes, før det opstår, og det er jo egentlig mærkeligt med alt det engagement, at der ikke er en eneste af protestanterne eller adoptionsforeningerne, som har været i stand til at finde en person, som nu ikke kan få sin ægtefælle med til Danmark, fordi vi ikke lemper to gange for alle, men kun lemper to gange for 95 pct.

Skulle vi nu ikke lige falde ned på jorden og konstatere, at dette her altså er et frynseproblem? Det kan være et følelsesmæssigt problem, når det udbasunerer, som om vi diskriminerer, som om adopterede ikke skal have fulde rettigheder. Ja, fryns – det er altså 5 pct. ud af 100 pct. – undskyld jeg bruger udtrykket.

Når man så opdager, at det, så vidt jeg kan se, er ren teori, at der ikke er en eneste adopteret person i den situation, som ville få brug for den ekstra lempelse, som protestanterne ønsker, så synes jeg altså, at vi er nær ved at spille tiden her i Folketinget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jamen alligevel er der to, der har bedt om korte bemærkninger til ministeren. Det er først hr. Søren Søndergaard og derefter fru Elsebeth Gerner Nielsen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu kan det jo være svært at forstå, hvordan det så kan ramme nogle, hvis ikke det gavner nogen, men det kan ministeren måske lige forklare.

Derudover er det jo meget simpelt, hvilket problem vi står over for. Der er sorte, der er røde, og der er hvide. Så har man besluttet at diskriminere de sorte og de røde 100 pct. Nu sker der så det, at man lemper diskriminationen af de røde, og jo mere man lemper diskriminationen af de røde, jo større er forskellen så selvfølgelig i forhold til de sorte.

Det har præcis noget med det at gøre, og derfor bliver man nødt til at konstatere, at vi ikke kan lempe for meget på diskriminationen på de røde, for så bliver forskellen jo for stor i forhold til de sorte. Det er det, der er argumentationen. Den principielle diskussion kan vi tage under min ordførertale.

Jeg troede sådan set, at ministeren var gået på talerstolen og tog ordet for lige at bekræfte, at der ikke eksisterer noget forlig om det her spørgsmål, som rækker ud over næste valg, og at forligspartierne derfor, når vi kommer frem til næste valg, er fuldstændig frit stillede med hensyn til at indgå andre aftaler på det her område.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu ved vi så det. Fordi Socialdemokratiet og regeringen mener, at det er meget vigtigt at behandle indvandrerpigen på 12 år dårligt, give hende andre rettigheder end andre 12-årige piger, så bliver man desværre nødt til også at ramme adoptivbørnene.

Så siger ministeren oven i købet, at der er tale om, at det her er et frynseproblem. Jeg synes, ministeren må have brug for at tale med adoptionsforeningerne om det her område. For adoptionsforeningerne handler det her ikke kun om, hvorvidt grænsen skal være 6 eller 4 år. Det handler om det helt principielle, nemlig hvordan de skal forklare afgiverlandene, at vi diskriminerer, at der i Danmark er forskel på hjemmelavede børn og adopterede børn. Adoptionsforeningerne siger jo, at det bliver deres problem, for afgiverlandene kræver, at der er ligebehandling.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes, ministeren kommer let om ved det her problem. Det kan godt være, vi bare råber op

og er protestanter, men sagen er jo den, at der kommer den diskrimination ind, som hr. Søren Søndergaard meget præcist beskrev.

Det kan godt være, at ministeren mener, at adoptionsorganisationerne overhovedet ikke forstår noget som helst, men ikke desto mindre har de jo klart givet udtryk for bekymring. De skriver jo klart, at når donorlandene må konstatere, at der diskrimineres mellem danske og adopterede børn, så vil de vige tilbage fra at sende børn til adoption i Danmark. Det synes jeg da er et principielt og alvorligt problem, som ministeren bliver nødt til at forholde sig til i stedet for bare at sige, at det er nogle frynseproblemer, og at der i øvrigt ikke er nogen af os, der har forstået rækkevidden af den visdom, der ligger i det her forslag.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Svaret til hr. Søren Søndergaard og fru Anne Baastrup er meget enkelt: Et sted skal grænsen jo sættes. Man kan ikke undgå, at sætter man den det ene sted, så opstår forskellen mellem dem, der ligger lige før, og dem, der ligger efter på det sted. Sætter man grænsen et andet sted, så opstår der en tilsvarende forskel dér.

Jeg synes, at fru Elsebeth Gerner Nielsen egentlig bringer sagen i det rette lys, når hun siger, at det da også er urimeligt, at den pige på 12 år, der kom hertil som barn sammen med sine forældre, ikke i enhver henseende behandles som dansker.

Nu er det jo altså ikke den nuværende regering, der har opfundet tilknytningskravet for udenlandske statsborgere, det er faktisk den tidligere regering. Men jeg vil da bekræfte, at vi er et meget bredt flertal her i Folketinget, som mener, at 24-års-reglen kombineret med tilknytningskravet, som er nødvendigt, for at 24-års-reglen skal få virkning, er det rette værn imod de alt for mange arrangementer under større eller mindre pres, som skader integrationen, skaber ulykkelige ægteskaber, betyder, at alt for mange piger får børn tidligt i stedet for uddannelse. Hele den lektie skal jeg ikke remse op, men det er jo ikke uden grund, at vi har disse regler.

Det er en helt ærlig sag, at Det Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og Kristendemokraterne er imod dette værn for de unge pigers og drenges selvstændige valg. Det er helt i orden, og på den baggrund forstår jeg også godt kritikken af det-

te. Men der er jo hverken diskrimination eller tale om, at vi stopper huller. Vi lempet, og vi lempet dobbelt for 95 pct. af alle adoptivbørn.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne vide, hvad årsagen er til, at integrationsministeren ikke har involveret justitsministeren i det her lovforslag. Integrationsministeren har skrevet, at man ikke har involveret Justitsministeriet i arbejdet med lovgivningen. Integrationsministeriet har ikke i forbindelse med det af regeringen stillede ændringsforslag fundet behov for at inddrage Justitsministeriet.

Det er da besynderligt, når det er Civilrettsdirektoratet, der kommer til at sidde med alle de problemer, som denne her lovgivning vil give anledning til. Hvad er årsagen til, at ministeren ikke mener, det er nødvendigt at støtte sig til den faglige ekspertise, der er på området? Hvad er årsagen til, at man ikke har sendt det her lovforslag ud i høring, så de mennesker, det kommer til at omfatte, i det mindste har haft mulighed for at ytre sig?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til integrationsministeren: Der findes jo også den rent teoretiske mulighed at behandle alle danske statsborgere ens. Jeg ved godt, at det er en totalt fremmed mulighed for integrationsministeren og det nuværende flertal, men på det teoretiske plan er det dog en mulighed at behandle alle danske statsborgere ens. Jeg erkender, at det er en helt utopisk tanke, men teoretisk må den vel indgå i rækkefølgen som en mulighed.

Nu stillede jeg sådan set kun integrationsministeren et meget simpelt spørgsmål. Det var så et spørgsmål, integrationsministeren ikke svarede på, men her er muligheden igen: Er det korrekt forstået, at der ikke er tale om et forlig, der rækker ud over næste valg, og det vil sige, at alle partier efter næste valg står frit til at indgå andre aftaler på det her område?

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er sikker på, at fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke går op på denne talerstol og kommer med udsagn, medmindre det, fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, er meget velfunderet.

Jeg vil derfor spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen: Hvad er det for vanskeligheder, som

Civilrettsdirektoratet skulle have i forbindelse med familiesammenføringssager? Nævn tre slags sager, hvor Civilrettsdirektoratet skulle få problemer, bare tre, men gerne flere.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det tror jeg ikke fru Elsebeth Gerner Nielsen får lov til nu, så det må blive i næste omgang. Nu tager vi ministeren, og så kan fru Birthe Rønn Hornbech få ordet, eller vi kan tage det som en kort bemærkning senere.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan fortælle, at vi i forhold til Justitsministeriet har fulgt helt almindelig praksis. Det oprindelige lovforslag har været til høring også i Justitsministeriet, og der kom det til høring, inden det overhovedet blev sendt til høring hos andre.

Ændringsforslagene har ikke været til høring. De består i lempelser, de består i, at nogle borgere stilles bedre end efter forslaget, og mine embedsmænd i Integrationsministeriet er altså ikke idioter. De ved nok, hvornår man skal spørge i Justitsministeriet, og hvornår man ikke skal gøre det. Helt almindelig praksis er blevet fulgt.

Så har hr. Søren Søndergaard da ret i, at der er den mulighed at stille alle danske statsborgere ens, men i forbindelse med, at vi laver denne lempelse af tilknytningskravet, lægger vi altså vægt på, at man enten er statsborger eller har været her fra barnsben i 28 år. Det er jo en ærlig sag ikke at kunne lide det, som vi her lempet. Jeg forstår bare ikke, at lempelsen skaber så stor en diskussion.

Så konstaterer jeg, at vi stadig mangler et eksempel på en person, der som stor dreng eller pige blev adopteret, og som er emigreret, har giftet sig i et ikke-EU-land og nu står og ikke kan komme tilbage, fordi vi ikke lempet nok. Hvor er det eksempel?

Hr. Søren Søndergaard spørger, om der er et forlig med Socialdemokratiet. Der indgås jo her i Folketinget forlig næsten hver eneste dag af fuldstændig samme karakter. Man indgår en aftale, og får man lyst til at ændre den, så mødes man med dem, som man har aftalt det med. Kommer der et valg, og man er gået til valg på, at nu skal vi noget andet, så står man mere frit, end hvis man ikke havde annonceret det. Det er faktisk noget, vi på fornem vis finder ud af her i Tinget. En af de ting, man virkelig skal rose os for, er, at vi forstår at administrere vore aftaler i det brogede virvar, som Folketinget er.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen for en sidste kort bemærkning til ministeren – hun får lejlighed til senere at svare fru Birthe Rønn Hornbech – og derefter fru Anne Baastrup til ministeren.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, ministeren taler udenom, for problemet er jo ikke, om der er nogen børn eller ej, der får problemer. Ministeren siger selv, at det kan man nok ikke finde nogen eksempler på, og derfor må man igen spørge sig selv: Hvorfor i alverden så lave lovgivning, hvis der ingen problemer er?

Det, der er problemet for adoptivbørnene og for foreningerne på det her område, er, at der ikke længere er ligestilling mellem biologiske børn og adoptivbørn, og så er det fuldstændig ligegyldigt, om grænsen er 4 år eller 6 år eller 8 år eller 10 år. Man skal altså til at forklare afgiverlandene, at i Danmark behandler vi biologiske børn og adoptivbørn forskelligt.

Det er det, der er problemet, må jeg sige til integrationsministeren, og derfor vil jeg gerne vide, om det virkelig er sådan, at Justitsministeriet har sagt til Integrationsministeriet, at der her ingen problemer er, at vi ikke vil få nogen problemer med den her lovgivning. I så fald kan jeg ikke forstå, hvorfor jeg ikke kan få høringsvaret over.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg tror nok, ministeren undervurderer de problemer, det rent faktisk giver. Det kan godt være, at Integrationsministeriets embedsmænd har fuldstændig styr over det, men hver gang vi ændrer på adoptionslovgivningen, så har vi rent faktisk et meget tæt samarbejde med de adoptionsorganisationer, der er i felten.

Kl. 16.15

Hver gang har vi også diskussion om, hvorvidt det kommer til at betyde, at donorlandene ikke vil være interesserede i, at vi kan få lov til her i Danmark at adoptere deres børn. Det er jo sådan, at de donorlande, vi har rundtomkring i verden, lægger meget vægt på, at de børn, der så kommer til Danmark, bliver behandlet ordentligt og ikke bliver udsat for diskrimination. Det er lige præcis det, vi ser på med meget stor alvor, for det er faktisk vigtigt, at vi stadig væk er

et land, hvortil donorlandene med glæde vil sende børn til adoption.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

I mit oprindelige forslag var der ingen særregler om adopterede, men da Socialdemokratiet gjorde opmærksom på, at der var et ønske hos adoptionsforeningerne om at gøre en undtagelse, kontaktede vi den største adoptionsforening og fandt ud af, at hvis man satte grænsen ved 4 år, så løste man stort set alle problemer. Nu har vi så løftet grænsen til 6 år, så løser vi endnu flere problemer. Så ingen skal sige, at der ikke har været kontakt til adoptionsforeningerne.

Ud over, at man ikke kan nævne et eneste eksempel på en person, som kommer til at savne den ekstra lempelse, som her ønskes for de sidste 5 pct., som bliver adopteret som store børn, så savner vi også et eksempel på bare et enkelt land, som kunne drømme om at standse adaptioner til Danmark, fordi de sidste 5 pct. ikke får to lempelser, men kun én lempelse. Hvad er det for et land? Jeg vil æde min gamle hat på, at det ikke vil være muligt at opdrive et land på kloten, som vil afvise at lade børn adoptere til Danmark, fordi de ikke fik en dobbelt lempelse her i december. Det er simpelt hen for teoretisk, det vi drøfter.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Søren Søndergaard til fru Sophie Hæstorp Andersen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har som sagt fuld respekt for realpolitik. Jeg har fuld respekt for, at hvis der er blevet lavet noget, der er noget værre møg, måske også noget møg, man selv har følt sig tvunget til at gå med til, reparerer man på det så langt, man kan komme. Derfor har jeg også respekt for, at Socialdemokratiet har prøvet at lempe for forskellige grupper, der bliver ramt af den lovgivning. Respekt for det.

Men hvis vi skal have klarhed over, hvad der er Socialdemokratiets position, så må vi også kunne få et klart svar på, om grunden til, at man lige præcis lander ved de 6 år, er, at man mener, at de 6 år er rigtigt, eller om det bare er, fordi man ikke kunne komme videre. Det er derfor, jeg synes, at den socialdemokratiske ordfører skal svare på det spørgsmål, jeg har stillet, og det er jo et meget simpelt spørgsmål: Vil Social-

demokratiet efter det kommende valg være med til at fjerne den diskrimination af adoptanter, der eksisterer i forhold til andre danske statsborgere?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Under min ordførertale nævnte jeg de ting, vi havde drøftet med regeringen og forligspartierne i forbindelse med, hvilke modeller vi kunne bruge for at løse det problem, som var blevet opdaget omkring adoptioner. Vi snakkede om adoptioner foretaget gennem et bureau og fandt ud af, at det ville kunne misbruges. Vi rettede en forespørgsel til integrationsministeren for at finde ud af, om man kunne have en 7-års- eller 12-års-grænse, om det kunne være mere rimeligt, og vi fik det svar, at det ville stille sent adopterede bedre end andre statsborgere, og alt det, som ministeren allerede har været oppe at forklare.

Vi har også diskuteret, om man kunne snakke om, at det kun var anonyme adoptanter, man lavede en regel for, og igen er vi nået frem til, at det kunne der i hvert fald ikke skabes flertal for, og det er så det, vi er landet på.

Men jeg er glad for, at hr. Søren Søndergaard også er kommet frem til det, vi også er nået frem til, at det er nogle lempelser. Vi vil meget gerne være med til at kigge på udlændingeloven, og vi vil stadig væk følge den meget nøje både i forhold til, hvordan tilknytningskravet bliver administreret, og i forhold til andre problemer, der måtte opstå i den.

Kl. 16.20

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så får fru Elsebeth Gerner Nielsen ordet som ordfører og kan, hvis hun ønsker det, benytte lejligheden til at svare fru Birthe Rønn Hornbech. Men det er stadig væk i forbindelse med ændringsforslaget.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg skylder fru Birthe Rønn Hornbech et svar. Jeg vil gerne nævne tre problemstillinger, som Civilretsdirektoratet kan komme til at skulle forholde sig til i fremtiden.

Den første er, at man ofte konstaterer, når et barn er kommet til Danmark, at det enten er ældre eller yngre end den alder, der står i papirerne. Det kan være meget svært at fastslå, hvor gammelt et barn reelt er. Med den her nye regel på 6 år bliver det lige pludselig meget betydningsfuldt. Er det den alder, der står i papirerne,

der skal være gældende, eller er det den alder, man kan fastsætte f.eks. ved en undersøgelse af barnet? Det kommer Civilretsdirektoratet sandsynligvis til at skulle forholde sig til.

Den anden er, at Civilretsdirektoratet er involveret, når der er nye lande, der skal godkendes til bortadoption, og når man skal forsøge at overtale nye lande til at lade deres børn bortadoptere til Danmark. Der kan det blive et problem, at vi nu forskelsbehandler biologiske børn og adoptivbørn.

Den tredje er, at nogle lande, som vi allerede modtager børn fra, kræver, at der en gang om året eller i hvert fald jævnligt afgives en rapport om, hvordan det går det pågældende barn. Her betyder diskrimination noget. Med andre ord kan Civilretsdirektoratet godt komme i den situation, at der er nogle forældre, der kan gå hen og få et problem, fordi de ikke længere kan dokumentere, at der ingen forskelsbehandling sker.

Det var bare for at give tre eksempler.

Lad mig så sige noget generelt til lovgivningen.

»Jeg er målløs, finder ikke ord, men må alligevel reagere. Skal min lille datter, som er 6 år og kommer til Danmark i foråret, virkelig vokse op med en lov, som forbyder hende at vælge at leve sammen med et menneske, hun elsker, uden smålig skelen til hans eller hendes etniske baggrund? Nej, sådan kan vi ikke opføre os. Sådan er vi danskere ikke. Nu må vi til at håndtere det integrationsproblem på en ordentlig, human og realistisk måde. Prøv dog lige at sætte jer ned og fintænke, hvad det er I laver, før der bliver lavet alle disse umulige lappeløsninger på jeres lovarbejde. Med harmfulde julehilsner ...«.

Sådan skriver en af de nuværende adoptivforældre i en af de mange mail, der de sidste to døgn er strømmet ind over skærmen. Der er tale om forældre, som ofte har kæmpet i mange år for at få et barn, og nu kæmper de for, at deres barn skal føle sig lige så dansk som alle andre børn.

Der er tale om forældre, som elsker deres børn over alt på jorden. Som en adoptivmor skriver: »Jeg elsker ikke mit barn, som om hun var min egen, jeg elsker hende, fordi hun er min egen.« Jeg elsker hende, fordi hun er min egen.

Herregud, svarer Socialdemokratiet og regeringen, det er så få børn, vi taler om. For Det Radikale Venstre er ét diskrimineret barn ét for meget. Det er moral og principper, grundlæggende værdier, som er her på spil, og de ændres ikke af, om grænsen sættes ved 4 eller 6 år.

I flertallets øjne er et adoptivbarn ikke så godt som et hjemmelavet barn. Hvad er grunden? Grunden er, at det har en fremmed herkomst, at det har fremmed blod i årerne, at dets stamtræ har rødder uden for Danmark. Dermed er vi inde ved kernen i L 6. I L 6 sættes oprindelse, slægt og blodets bånd før individet. Sig mig, hvem din familie er, og hvor du kommer fra, og jeg skal fortælle dig, hvad dine rettigheder er.

Forældres synder nedarves til deres børn. Er en af dine forældre, onkler eller svigerinder udlænding, er du under mistanke, hvis du gifter dig med en udlænding. Det samme er tilfældet, hvis du er under mistanke for at gifte dig med en nært beslægtet. I disse tilfælde kan du risikere, at myndighederne kalder dit ægteskab et tvangsægteskab, hvorefter du selv skal dokumentere, at sådan er det ikke.

Det kan du f.eks. ved at fremlægge dit stamtræ, så man tydeligt kan se, hvem der er hvem generationer tilbage. Tillad mig at læse op fra bemærkningerne side 12:

»Gruppen omfatter bl.a. bedsteforældrenes børn (onkler og tanter), bedsteforældrenes børnebørn (fætre og kusiner) og bedsteforældrenes oldebørn (fætters og kusiners børn). Gruppen omfatter endvidere bl.a. bedsteforældrenes søskendes børn (forældres fætre og kusiner) og bedsteforældrenes søskendes børnebørn ...«.

Kl. 16.25

Tillad mig at spørge: Hvor mange her i salen ville kunne lave sådan et stamtræ? Bare på min ene forælders side havde min bedstefar 3 søskende, og min bedstemor havde 12 søskende. Det er rigtig mange, der skal gøres rede for.

Jeg læser igen op fra bemærkningerne:

»Undersøgelsen sker i første omgang ved, at begge ægtefæller eller samleverne anmodes om hver især at udfylde et stamtræ med oplysninger om navn, fødedato, civilstand m.v. vedrørende de pågældendes familier. De udfyldte stamtræer vil herefter blive sammenlignet. ... Ønsker ægtefællerne eller samleverne ikke at medvirke til disse nærmere undersøgelser af slægtskabet, vil dette kunne tillægges processuel skadesvirkning.«

Dertil er vi altså kommet. Hvem havde troet, at ordet stamtræ overhovedet skulle forekomme i dansk lovgivning? Vi skriver 2003.

Hvis dit ægteskab vejes og bliver fundet for let, har du mulighed for at bevise dets ægthed. Lad mig igen læse op fra bemærkningerne:

»Det kan f.eks. ske ved, at det godtgøres, at parret – udover det, der følger selve slægtskabs-

forholdet – har haft et længerevarende og indgående bekendtskab forud for ægteskabets indgåelse eller samlivsforholdets etablering, at parret egenhændigt har planlagt deres bryllup, eller at parret har samlevet forud for indgåelsen af ægteskabet.«

Det sidste må opfattes som en form for omvendt mødomsprøve. Hvad er værst: at en kvinde af sin familie tvinges til at afholde sig fra samliv til efter ægteskabets indgåelse, eller at hun af staten tvinges til et samliv før ægteskabet, ja, at staten overhovedet kan kræve indseende i borgernes privatliv?

Regeringen og Socialdemokratiet siger gang på gang, at man med L 6 vil indvandrerne middelalderlige traditioner til livs, men sygdommen er åbenbart sin egen medicin. Middelalderlige traditioner kureres med middelalderlige traditioner.

Resten af Europa bevæger sig i retning af fælles regler på udlændingeområdet, regler, som er funderet i den nye traktats værdigrundlag og med individet i centrum. Danmark derimod hygger sig bag sit forbehold på indre og retlige anliggender. Takket været forbeholdet kan regeringen og Socialdemokratiet forhindre borgerne i at gifte sig med den, de har lyst til.

At Venstre finder det afgørende, at staten kan blande sig i borgernes privatliv, er temmelig uforståeligt. Liberalt er det ikke.

Tillad mig at minde om, at de danske særregler på udlændingeområdet betyder, at EU-borgere har langt bedre mulighed for familiesammenføring end danske statsborgere. Som EU-borger i Danmark har du ret til familiesammenføring. Det har du ikke som dansk statsborger. Derfor oplever vi allerede nu en vis kreativitet i at omgå de danske regler. Danske statsborgere kan ved at tage arbejde i et andet EU-land i en kort periode skaffe sig ret til at leve sammen med den, de elsker. Det er jo grotesk.

Det Radikale Venstre er imod hele denne lovgivning. Vi glæder os selvfølgelig på vegne af de udenlandsdanskere, som nu får mulighed for at komme hjem til Danmark igen. Og vi glæder os på vegne af sydslesvigerne, som jo i sidste øjeblik også er blevet reddet ved en administrativ forordning.

Det er trods alt en lille sejr for os. Til gengæld er jeg og vi utrolig kedede af, at det ikke lykkedes os at redde de adopterede børn og deres familier, og lige så kedede af det på vegne af de børn, som må opleve, at den ene af deres forældre ikke får lov til at opholde sig her i landet, fordi til-

knytningen til Danmark ikke er tilstrækkelig stor. Det at have et barn i Danmark er nemlig ikke nok til, at f.eks. en mor får lov til at blive. Et barn er ikke tilstrækkelig tilknytning. Glædelig jul!

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Pia Gjellerup bedt om en kort bemærkning til fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg har sammen med en række andre socialdemokratiske kollegaer i Folketinget modtaget et brev fra fru Elsebeth Gerner Nielsen om det, fru Elsebeth Gerner Nielsen i forhold til de adopterede børn kalder for stramningen af udlændingeloven i L 6. Det modtog jeg i går aftes, eller også har det været i løbet af natten, så jeg så det i morges, og jeg undrede mig over, om det virkelig er rigtigt, at Det Radikale Venstres ordfører mener, at der i forhold til de adopterede børn er tale om en stramning.

Når jeg så har hørt debatten her i dag med mit partis ordfører, må jeg sige, at jeg blev bestyrket i min mistanke. Det er virkelig sådan, at fru Elsebeth Gerner Nielsen forholder sig til forslaget, som om vi reducerer det med alderen, altså fra et eller andet med 18 år til 6 år eller 4 år, hvor det modsatte jo er tilfældet.

Tidligere har man ramt alle – det har været tilfældet i længere tid end det sidste år – men nu er der tale om ved nogle ændringsforslag oven i det, der lå i det oprindelige L 6, at vi faktisk lemper for hele den gruppe af adopterede børn, der bliver adopteret i alderen 0-6 år.

Der er altså en lempelse. Er det rigtigt at kalde det en stramning, og er det det, fru Elsebeth Gerner Nielsen har fortalt alle uden for dette hus og også bliver ved med at svare dem i de breve, vi får, for så kan jeg godt forstå, at vi får mange misforståede breve om adopterede børn.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Ja, det mener jeg. Jeg mener, det er den værste stramning, vi endnu har haft af udlændingelovgivningen, så deri tager fru Pia Gjellerup overhovedet ikke fejl.

Det er aldrig set i dansk retspraksis før, at man indfører en såkaldt formodningsregel, som det altså nu er muligt at tage udgangspunkt i, hvis man f.eks. har et familiemedlem, der tidli-

gere har fået ægtefællesammenføring med en udenlandsk ægtefælle. Her har myndighederne mulighed for at sige: Dit eget ægteskab er nok også et tvangsægteskab. Vi har aldrig tidligere, vil jeg mene, set staten blande sig mere i privatlivet end med den her lovgivning. Jeg tror ikke, det er set før.

Med hensyn til adoptivbørnene: Ja, jeg mener, at det her er en forværring, for vi har ikke tidligere diskrimineret mellem biologiske børn og adoptivbørn, og det gør man her. Det er et brud med grundlæggende værdier, og det burde også være gode socialdemokratiske værdier, men dem bryder man med her.

Jeg glæder mig over, at det her åbenbart ikke er så fasttømret en aftale, der er mellem Socialdemokratiet og regeringen, så der ikke kan røkes ved den. Jeg fornåm hos Socialdemokratiets ordfører en åbning i retning af, at hvis der viser sig et nyt flertal, vil vi kunne lave noget af det her om, og det vil der virkelig være behov for.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg bliver mere og mere forundret. Jeg kan sagtens forstå, at vi kan være uenige. Det kan vi jo også være om nogle elementer i lovforslaget.

Det, jeg spørger til, er et brev, som jeg har fået fra fru Elsebeth Gerner Nielsen sendt fra hendes mail til min mail her i Folketinget om adopterede børn. Deri mener fru Elsebeth Gerner Nielsen, at der er tale om en stramning, vel vidende, og det må jo være klart for alle, at vi faktisk lemper for de børn, der bliver adopteret i en alder fra 0 til 6 år. Før gjorde man forskel, for at blive i fru Elsebeth Gerner Niensens terminologi, for alle de adopterede børn, nu bliver der for mange af dem tale om en lempelse.

Er det så sådan, at fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, at fordi Det Radikale Venstre ikke kan få en lempelse, der gælder alle, vil man slet ikke have en lempelse for nogen? Det synes jeg er et principielt meget vanskeligt og ikke synderlig sympatisk og humanistisk standpunkt at indtage.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det jo ikke er Det Radikale Venstre, der har lavet den nuværende udlændingelovgivning.

Hvis vi skal tage det helt forfra, så håber jeg ikke, at der er tvivl om, at vi grundlæggende er imod hele den udlændingelovgivning, der er

vedtaget. Vi er imod den lovgivning, som vi behandler lige nu, fordi det er en stramning.

Kl. 16.35

Det brev, jeg har skrevet til fru Pia Gjellerup og en række andre politikere sammen med gode kollegaer fra Det Radikale Venstre, handler ikke kun om adoptivbørn. Det handler om hele lovgivningen; det handler om, at ordet stamtræ forekommer i en lovgivning i et moderne samfund, og vi skriver 2003; det handler om, at der indføres den såkaldte formodningsregel; det handler om, at det i virkeligheden bliver sådan, at enhver dansker, som ikke har boet her fra barnsben af, og som har rødder i udlandet, næsten kan være sikker på at få nej til ægtefællesammenføring. Sådan er det, og det er det, vi er imod, og det er det, vi bekæmper.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Nu er der jo ikke så meget tid, inden vi skal stemme om det her, for ellers kunne jeg bede fru Elsebeth Gerner Nielsen om at læse hele lovgivningen om familiesammenføring, sådan som den er efter strammingerne. Jeg synes, det kunne have været en god ting, hvis vi alle sammen vidste det samme om, hvad det er, vi taler om.

Det der med, at enhver, der engang har været i udlandet, eller hvordan det nu var, eller er kommet hertil på et eller andet tidspunkt, aldrig kan få familiesammenføring, hvad i alverden er det for noget?

Det handler om, at et par samlet skal have større tilknytning til Danmark end til noget andet land. Vi siger, at for nogle personer behøver vi ikke lave dette skøn over tilknytningen. Det gælder danske statsborgere, der har været statsborgere i over 28 år. Så siger vi oven i købet, at der er nogle, der ikke engang behøver at have været statsborgere i 28 år, nemlig dem, der er blevet adopteret, før de blev 6 år. De får rabat i forhold til andre danske statsborgere. Så de stilles sådan set lidt bedre. Denne diskrimination tager vi med.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan forstå, at mine spørgsmål til fru Elsebeth Gerner Nielsen er så besværlige, at det ikke kommer til at handle om den del af brevet, der handler om de adopterede børn, men at fru Elsebeth Gerner Nielsen bliver nødt til at tale om en lov, der sidste år blev vedtaget af et flertal i Folketinget bestående af Venstre, De Konservative

og Dansk Folkeparti. Enhver ændring af den lov, uanset om det er til det bedre eller til det dårligere, er fru Elsebeth Gerner Nielsen imod.

Så er der i L 6 spørgsmål af forskellig art. Ét af dem er om de adopterede børn. Det er det eneste, jeg forholder mig til, og det er det, debatten også indtil videre har handlet om, altså ændringsforslaget. Jeg nægter faktisk at tro, at fru Elsebeth Gerner Nielsen mener, at en lempelse for 95 pct. af de mennesker, som fru Elsebeth Gerner Nielsen af mange gode grunde sammen med mange andre i dette Folketing er optaget af at skabe en bedre retsstilling for, er dårlig. En lempelse for disse 95 pct. er man modstander af med, jeg havde nær sagt både arme og ben, fordi det ikke er for alle. Det kan jeg ikke forstå, men det er måske en særlig radikal afart af politik lige netop i denne her sag, for jeg kender den ikke fra andre situationer.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg beklager, hvis jeg ikke helt forstod, hvad det var, fru Else Theill Sørensen ønskede af mig. Det handlede vistnok om, at jeg skulle læse hele lovgivningen op, så medlemmerne vidste, hvad lovforslaget handler om. Det håber jeg ikke er nødvendigt. Jeg håber, det er sådan, at folketingsmedlemmerne har læst den her lovgivning igennem, også fordi det er en temmelig vigtig lovgivning.

Til det her med den samlede tilknytning: Det er jo sådan, at hvis man er kommet her til landet i en lidt sen alder, nu som 6-årig eller senere, kommer der til at gælde nogle særlige regler for en. Det vil sige, at hvis man er uheldig at tage til udlandet og studere dér, hvis man er uheldig at finde en udenlandsk ægtefælle, så har man ikke de samme muligheder for at få ægtefællesammenføring som andre borgere.

Allerede i dag er det sådan, at vi udviser mødre, der ammer deres børn, fordi familiens samlede tilknytning til Danmark ikke er tilstrækkelig stor. Jeg håber sådan, at Socialdemokratiet på et tidspunkt vil være med til at afskaffe tilknytningskravet, for det her er trods alt det værste i udlændingelovgivningen. Alderskrav er vi også imod, men det kan man trods alt vokse fra. Når det derimod drejer sig om tilknytningskravet, er der somme tider intet at gøre.

Kl. 16.40

Så ville fru Pia Gjellerup have mig til at sige, at det er vel nok godt, at vi redder nogle adoptivbørn. Fru Pia Gjellerup og Socialdemokratiet

er åbenbart helt ligeglade med, at vi med den her lovgivning begynder at diskriminere. Vi bryder med det grundlæggende princip, at et biologisk barn og et adoptivbarn er akkurat lige godt stillet i forhold til dansk lovgivning. Det vil sige, at et adopteret barn ikke har de samme rettigheder som et biologisk barn, og det er det, der er problemet.

Det kan godt være, det somme tider er svært for Socialdemokratiet at holde fast i værdier. Det har jeg forståelse for. Men jeg håber også, at der kan være en vis forståelse for, at for os er det her det afgørende. Det er en grundlæggende værdi, at adopterede børn og biologiske børn skal være ligestillede.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Det var ganske rigtigt. Jeg sagde også, at der ikke var tid til det, for når det ikke er lykkedes endnu at forstå, hvad der står i lovgivningen, kan det selvfølgelig heller ikke lykkes, inden vi skal stemme. Det var faktisk, fordi fru Elsebeth Gerner Nielsen også skulle vide, hvad der står i lovgivningen. Jeg ved det skam godt. Jeg har studeret den, oven i købet fra før den blev født. Det er jo et privilegium, man somme tider har.

Så vil jeg sige, at det er godt for alle de mennesker, der ønsker familiesammenføring i Danmark, at det ikke er fru Elsebeth Gerner Nielsen, der skal administrere lovgivningen, i hvert fald ikke hvis hun selv tror på de fortolkninger, som hun her står og breder ud i den ganske verden som et skræmmebillede. Hvis det er det billede, folk tror på, kan jeg da godt forstå, at der er nogle, der er forundrede, men sådan er lovgivningen ikke, og sådan er alle vi andre ikke. Jeg håber ikke, at der er mange, der tror på de skræmmebilleder, vi hører om her.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt følge op på spørgsmålet fra fru Pia Gjellerup.

Jeg synes, at det store problem i det her er, at med den måde, som visse medlemmer her i Tinget diskuterer på, efterlades der faktisk et falsk billede hos befolkningen af, hvad det handler om. Den holding, som jeg hører fru Elsebeth Gerner Nielsen har, er, at hvis man ikke kan nå en løsning, der gælder for alle, skal man lade være med at gøre noget.

Efter at fru Gerner Nielsen i lang tid på en række områder, hvor vi har været enige, har kri-

tiseret reglerne og virkningen af dem, efter at vi går ind og sammen med regeringen forsøger at finde løsninger, fremstiller fru Gerner Nielsen det, som om vi strammer, fordi vi ikke har de sidste 5 pct. med. Fru Gerner Nielsen tegner et billede af, at vi hellere skulle lade være med at løse problemet for de 95 pct., som fru Gerner Nielsen gerne vil, når vi ikke kan få de sidste 5 pct. med. Det er jo billedet, fru Gerner Nielsen tegner, og det forstår jeg simpelt hen ikke kan være en radikal opfattelse.

Formanden:

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen, og mon vi så ikke er ved at kunne gå videre i ordførrækken derefter.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg forstår ikke hr. Ole Stavad. Hvordan kan det være, at 5 pct. ikke er et problem for Socialdemokratiet? Hvordan kan det være, at det ikke er et problem, at der faktisk er nogle børn, der bliver stillet på en anden måde, end de tidligere har været stillet? Det forstår jeg ikke, for jeg troede, at Socialdemokratiet repræsenterede solidaritet, og at det var en væsentlig værdi.

Hr. Ole Stavad kan måske også forklare mig: Hvad er det for et problem, man løser ved at lade være med at tage de sidste 5 pct. med? Hvad er det for et hul, man lukker?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt starte med af hensyn til dem, der måtte følge med i den her debat uden for huset, at sige, at der er ingen børn, der bliver stillet anderledes – ingen. Den her problemstilling kan tidligst opstå, efter at man er fyldt 28 år. Det synes jeg for det første er vigtigt at man ved i forhold til diskussionen her.

Kl. 16.45

Så kan der være nogle særlige situationer, som jeg egentlig synes at integrationsministeren har skåret meget præcist ud fra talerstolen både under andenbehandlingen og her under tredjebehandlingen: For de 5 pct., der bliver adopteret, efter at de er fyldt 6 år, og som flytter ud af landet, er bosiddende i udlandet og finder en ægtefælle der, gælder den regel, der gælder for alle i dag med hensyn til tilknytningskravet. Men de 95 pct., der måtte være i den situation, som jo ikke er særlig sædvanlig, vil overhovedet ikke blive mødt af nogen begrænsning. Det er

det, der er sikret med de lempelser, der er aftalt imellem integrationsministeren og Socialdemokratiet.

Det kan jeg ikke forstå at fru Elsebeth Gerner Nielsen og Det Radikale Venstre kan fremstille som noget, der ikke er et meget stort skridt den vej, som De Radikale gerne vil.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Den her lovgivning bringer os ikke i retning af noget, Det Radikale Venstre gerne vil. Det vil jeg gerne understrege.

Jeg synes på den anden side, at hr. Ole Stavad har forklaret lovgivningen meget godt. Det er fuldstændig rigtigt, at når man kommer hertil som lille, som 6-årig, så mærker man ikke sådan umiddelbart noget til det. Hr. Ole Stavad har fuldstændig ret i, at det er først, når man er fyldt 28 år, at man kan gå hen og få et problem.

Men det kan jo være, at der er nogle, der begynder at spekulere over det. Der kan være nogle forældre, der begynder at spekulere over, hvad er det, jeg nu skal gøre for at sikre mig, at mit barn har mulighed for at få familiesammenføring i Danmark? Det er det ene element i det her.

Det andet er, at det har en generel betydning for adoptionssituationen i Danmark, nemlig at det kan blive vanskeligt at overbevise donorlandene om, at de skal afgive børn til Danmark, fordi vi forskelsbehandler. Det er jo så ikke mig, der har fundet på det, men alle adoptionsforeningerne på området, der har gjort udvalgets medlemmer opmærksom på det, herunder også ministeren.

Formanden:

Så er det hr. Ole Stavad for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Først vil jeg godt sige, at mig bekendt har det ikke i det år – mere end et år, det er ca. halvandet år – der er gået, hvor der har været en begrænsning, en regel, der har været gældende for alle, været problemer i forhold til adoptionsforeningerne.

Der, hvor vandene skilles mellem fru Gerner Nielsen og mig, er, at Socialdemokratiet sådan set altid har forsøgt at være et praktisk parti. Hvis vi kan løse et problem 95 pct., så synes vi,

at vi når et stort skridt. Det, jeg ikke kan få ind i mit hoved – det kan være min skyld – er, at Det Radikale Venstre siger: Hvis vi ikke kan løse det hundrede procent, vil vi hellere, at vi ingenting gør.

Det er ikke den måde, vi plejer at arbejde på. Det er heller ikke den måde, vi plejer at arbejde sammen med Det Radikale Venstre på. Tværtimod har vi altid glædet os over, at vi har fundet hinanden i mange kompromiser, også hvor vi kan sige, at ingen af partierne har fået hundrede procent. Det har ikke afholdt os fra både at kunne regere sammen og finde gode løsninger for det danske samfund sammen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg håber, at vi igen kan finde nogle gode løsninger, for jeg synes, at Socialdemokratiet er kommet i lidt dårligt selskab på det her område. Jeg forstår på den anden side også, at i hvert fald hr. Ole Stavad er utrolig glad for den her 6-års-regel, altså er glad for, at hele Adoptionsdanmark er i oprør. Det er selvfølgelig et standpunkt, som Socialdemokratiet har ret til at have.

Mit udgangspunkt er, at der intet er i vejen for at redde de sidste 5 pct., og derfor synes jeg, at man skulle gøre det. Jeg synes, det havde klædt Socialdemokratiet at have stemt for det ændringsforslag, som Det Radikale Venstre og en række andre partier har stillet, som indebar, at reglerne for adopterede var nøjagtig de samme som reglerne for biologiske børn. Det ville være rigtig ligestilling.

Formanden:

Så er det hr. Ole Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Det er edb-chefen, der hedder Ole. Det er ikke mig.

Formanden:

Undskyld. Søren Søndergaard – naturligvis.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg følger trang til lige først at sige, at det forslag, vi behandler her, færdigbehandler om lidt og stemmer om, handler altså om mere end adoption, og det er begrundelsen for, at Enhedslisten stemmer nej. Det er også begrundelsen for, at vi beklager, at Socialdemokratiet formentlig stemmer ja, men det er sådan, det er.

Nu behandler vi så ændringsforslaget, og der rejser integrationsministeren et meget interessant problem, som måske lyder teoretisk, men som alligevel ikke er så teoretisk, nemlig hvordan man forholder sig, når man forbedrer noget, der grundlæggende set er uretfærdigt.

Lad mig prøve at tage et konkret eksempel, lad os forestille os, at der er tre grupper i Danmark. Der er sjællændere, der er fynboer, og der er jyder. Så bliver der vedtaget en lov, der fratager fynboerne og jyderne stemmeretten. Den bliver vedtaget med et stort flertal herinde i Folketinget, og de har så ikke nogen stemmeret. Så kommer der nogen efter nogen tid og siger: Arh, det er ikke så godt, vi vil godt foreslå, at fynboerne får stemmeret hver anden gang.

Hvordan vil man stemme til det? Man kan selvfølgelig betragte det som en forbedring og sige, at det er fantastisk godt, nu har vi endelig fået igennem, at fynboerne i hvert fald hver anden gang får lov til at stemme. Jyderne har ganske vist ikke stemmeret, men fynboerne har det hver anden gang, og det er et stort skridt fremad. Eller man kan sige, at det stadfæster en grundlæggende uretfærdighed. Det er jo et spørgsmål, som man må tage stilling til alt efter temperament.

Vores opfattelse er, at den idé omkring adoptanterne er fundamentalt forkert. Vi forstår godt Socialdemokraternes motiv til at gå ind og prøve at forbedre den, men det er altså noget, de selv må gøre i forhold til lovgivningen. Vi vil ikke sætte os imod det. Vi vil heller ikke gå ind for det. Vi vil sige, at det er noget, de selv må ordne i forhold til det samlede lovforslag, som de også har været med til at udarbejde.

Men vores ros til Socialdemokraterne – ros er måske et lidt stærkt ord – eller vores accept af Socialdemokraternes position bygger jo kun på, hvis det er kendsgerningen, at Socialdemokraterne gør det ud fra det motiv at forbedre adoptanternes vilkår og er villig til at gå videre og har den målsætning, der hedder at afskaffe enhver forskelsbehandling.

Hvis man ikke har den målsætning, er det jo bare et ønske om at stadfæste en forskelsbehandling, og det er derfor, at vi flere gange har været interesseret i et svar på, om Socialdemokraterne, straks der kommer et nyt flertal, vil være med til at ændre på denne her situation – 8 år, 10 år, 12 år – og fuldstændig fjerne den. Vil man det?

Jeg beklager lidt, at det ikke har været muligt at få svar på det relativt klare spørgsmål. Jeg for-

står godt, hvad den socialdemokratiske ordfører siger, nemlig at man vil se på udlændingeloven. Man vil også se på den blå himmel, og man vil formentlig se på mange ting, men det er jo ikke et svar på et konkret spørgsmål: Vil man konkret være med til at ændre på det her punkt?

Ellers må Socialdemokraterne leve med, at vi går rundt ude i byen og siger, at det nok er lidt lystbetonet. Det er nok ikke bare, fordi man er blevet tvunget til det, og det er ikke bare en forbedring, man gennemfører, fordi det nu ikke kunne blive bedre. Hvis Socialdemokraterne omvendt kan gå herop og sige, at når det næste valg kommer, fjerner de den her forskelsbehandling af adoptanter, så kan vi diskutere det andet i en meget mindre striks tone.

Enhedslistens udgangspunkt er, at alle danske statsborgere skal behandles ens. Og i diskussionen før med integrationsministeren registrerede vi jo, at det synspunkt i dag i Folketinget er næsten absurd i sin naivitet; at alle danske statsborgere skal behandles ens, er simpelt hen helt uforståeligt, det er naivt. Jeg vil sige, at vi i Enhedslisten på det her punkt foretrækker at være naive. Det er faktisk vores politik, at alle danske statsborgere skal behandles ens.

Formanden:

Tak til hr. Søren Søndergaard. Så er det fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KD):

Som et led i regeringens handlingsplan om regelforenkling har en arbejdsgruppe under Justitsministeriet i denne uge afleveret en rapport om forslag til regelforenklinger på det familieretlige område. Det er jo tankevækkende, at regeringen ønsker at forenkle skilsmisseproceduren, så det bliver endnu lettere at gå fra hinanden rent juridisk, samtidig med at det bliver desto sværere at gifte sig.

Når det drejer sig om dette forslag, har vi stadig væk en klar holdning til det og kan derfor heller ikke stemme for.

Vi finder det stadig væk stærkt betænkeligt, når man indfører en så bred skønudøvelse hos myndighederne, som formodningsreglen i lovforslagets § 1, stk. 2, lægger op til.

Kl. 16.55

Vi finder også, at det omkring de såkaldte fætter-kusine-ægteskaber er betænkeligt og uacceptabelt. Vi vil ikke være med til at mistænkeliggøre borgere, der vælger ægtefæller inden for lovens rammer, og det er nu engang ikke for-

budt at blive gift med sin fætter eller kusine i Danmark.

Nu vil jeg ikke gentage alt, hvad jeg har sagt tidligere på det her område. Jeg vil bare lige runde af med det her om adoptivbørn. Jeg går ud fra, at Socialdemokraterne rent faktisk hørte, at jeg anerkendte, at der rent faktisk er tale om en forbedring. Så jeg var hverken sur eller noget som helst. Det står jeg ved. Som der også blev sagt, var det det bedst mulige, man kunne opnå, og det var det, man har arbejdet for. Det anerkender jeg og har fuld respekt for.

Samtidig må jeg også sige, at Kristendemokraterne ser en klar ligestilling mellem biologiske børn og adoptivbørn. Det kan godt være, at man med dette forslag rent faktisk har den ligestilling for 95 pct. af børnenes vedkommende, men for os er der altså 5 pct. tilbage, og det er 5 pct. for meget. Der skal være en klar ligestilling mellem biologiske børn og adoptivbørn, og det er det, vi arbejder for.

Det er også derfor, at jeg havde det spørgsmål til Socialdemokraterne om, hvorvidt de vil arbejde for den ligestilling. De 5 pct., som man regner med ligesom falder lidt udenfor, betyder måske ikke så meget, men det betyder rent faktisk noget for os. Vi ser den klare ligestilling. Det er også sådan, som hr. Søren Søndergaard var inde på før, at danske statsborgere har de samme rettigheder. Det ønsker vi også for de her børn.

Derfor er det spørgsmål, som jeg stillede tre gange til Socialdemokratiets ordfører, meget enkelt: Vil man arbejde for, hvis det bliver muligt med et flertal osv., at vi rent faktisk får en klar ligestilling mellem biologiske børn og adoptivbørn? Man kan sige, at det er et meget enkelt spørgsmål, og det er det, jeg har prøvet at påpege flere gange.

Vi stemmer selvfølgelig ikke for det her forslag.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil blot afslutningsvis understrege, at når det gælder tidligere familiesammenføringer i familien, er der ikke tale om, at sådanne tidligere familiesammenføringer fører til et afslag. De er blot et moment i et indicium, som gør, at man må kigge nærmere på sagen. Det ville være mærkeligt andet.

Med hensyn til tilknytningskravet er det en ærlig sag som hr. Søren Søndergaard at være imod det hele vejen igennem. Det blev altså indført i 1999 for udenlandske statsborgere og blev

udstrakt til alle i 2002. Nu lemper vi det for alle og lemper det ekstra meget for næsten alle adopterede.

Også jeg har fået breve fra forældre, som har adopteret børn, og de er lige så søde og hjertevarme som det, vi fik læst op her. Så er det, at jeg bliver så glad og varm, når jeg konstaterer, at de heldigvis har misforstået det hele. Heldigvis er proportionerne blevet forvrænget, så de kan være ganske rolige, og jeg skal nok sende dem alle sammen et venligt svar med ønsker om godt jul og godt nytår.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Kl. 17.00

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 86 stemmer (V, S, DF og KF) mod 15 (SF, RV, EL og KD).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Tredje behandling af lovforslag nr. L 77: Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Afrunding af indkomst, rente for boligstøttelån, regulering af beløbsgrænser samt ændring af kompensationsordningen).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 14/11 2003. Første behandling 21/11 2003. Betænkning 4/12 2003. Anden behandling 16/12 2003. Ændringsforslag nr. 1-3 af 17/12 2003 til tredje behandling af socialministeren (Henriette Kjær)).